

ДІЛО

Знайдено: Видавнича спілка „Діло“

Російська Офензива в Семигороді.

В Галичині супокійно.

ЗВІДОМЛЕННЯ ЦІКИХ ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ з 8. серпня

Німецькі війска, котрі борються на північ від Фокшан, при сильнім ворожім протиділанню розширили зроблені вчора успіхи.

Російська офензива, котра розпочала ся для звільнення проти Семигороду знову виникла в численних, безуспішних, коротких випадах над Путюю і Кашином.

На північ від Тельдеш наші війска завоювали численними горами, які ворог заважають боронити.

У Буковині і Східній Галичині перейшов укорочений день супокійно.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ з 8 серпня.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІНИ.

Фронт кн. Леопольда баварського: Не було ніяких значніших боєвих дій.

Фронт арх. Йосифа: В лісах Карпат відстоюють угорські полки приступом заволошані кількома зв'язкою бороненими гірськими вергами. На південний від Магура Кашиналуї і на північ від Монастиря Лепса відсторто нові румунські наступи.

Фронт Макензена: В місці заняття нашими війсками неприятельських ліній битося заново. Наш успіх ми поширили.

Фронт македонський: Нема нічого до стогодження.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІНИ.

Група війск баварського наступника престола Рупрехта: На фронті битви у Фландрії огнєва боротьба вчера вчера знову досягла великої сили. У відтинку над берегом Англії вночі після огня безпомісного посунулися наперед значними силами *Nieuwpoort* на північ і пізічній схід, іх підпрето в боротьбі в близькі. В Артезії значна боява діяльність між каналом Лябасе і Скарпою.

Група війск німецького наступника престола: У вечірніх годинах огонь відомий Шмен де Дам відкив. На східній брегі Мози сміла віправа баденських відділів професійних, які вдерлися до сильно укріпленою лісом *Caurieres* дала нам певне число бранців.

З італійського фронту.

ВІДЕНЬ, 8. серпня (Ткб). З воєнної преси відомо, що на фронті над Сочею вчера скріпився вогонь ворожих гармат, а коли відоміло, відії. Лише на Красі також вночі панувала значна огнева діяльність. Ворожі летнічі ескадри діячи кинули вчера бомби на місцевості писокорів'я коло Бязівця. Шкода незначна. На Тирольському фронті лише в провіалі Родес гарматна діяльність була значніша.

Виходить щодня рано
крім понеділків.

РЕДАНЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 10., II. под.
Кonto пошт.-телег. 26.726.
Адреса тел.: „Діло—Львів“.
Число телефону 261.
Рукописів
редакції не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:	за 60 к.
місячно	за 60 к.
четвертично	за 10 —
шім'ячно	за 20 —
шілорічно	за 40 —
в Львові (без доставки):	
місячно	за 3 — к.
четвертично	за 9 —
шім'ячно	за 18 —
шілорічно	за 36 —
в Німеччині:	
піврічно	за 20 — м.
шілорічно	за 40 —
За заміну адреси платити-ся 50 с.	

Ціна оголошень:

Стрінка п'ятитисячна, двошляхова 40, в підсічках 60, в оловістках 80 с. в редакційній частині 1 К. Повідомлення про вічані і заручини 150.
Некрологи стрінка 1 К.
Станівлючення закримою
у провінції 14 с.

Печатальній розмір: д-р Василь Панчук.

Відень, 8. серпня 1917.

Відповідь, яку вислав іменованій новим цісарем директор кабінетової канцелярії д-р Польцер на телеграму президії У. П. Р. в справі охорони української людності відбитих областей Поділя, є одною в познак, що настають нові часи також у цій державі, а в II границях навіть для української Східної Галичини — той найбільш уволосідженій давнім режимом австрійської області. З національного українського й чисто людського становища треба привчити постанову монарха покласти край лотевершному позеденю власті з українською людністю.

На галицько-буковинському фронті.

БЕРЛІН 8. серпня (Б. Вольф). На галицько-російській границі, а також у східній Буковині стан незмінний. Під натиском австро-угорських війск російський фронт в Карпатах заломлюється дальше. На південний від Бистриці здобуто приступом гори: Тяга, Шпеге, Чешул і Ля Сомарік. Дня 7. с. м. ворог виконав сильний наступ на північ від долини Касину, однака наступ той зломано, причому ворог понеє нечутно тяжкі кроваві втрати. Так само не вдались сильні противаступи на північ від Фокшан, де союзники посуються вперед на західному березі Серегу.

Звіт російського ген. штабу з 8 серпня.

ВІДЕНЬ (Ткб.) Західний фронт: На захід від Бродів ми відперли незначні ворожі наступи. На північний схід від Чернівців в околиці сіл Голоріців і Раранка наші відділи перейшли до офензиви, здобули кілька горбів та відперли ворога в напрямі названих сіл. Один наш відділ знаменитим наступом заняв батарію, зложену з 40 гармат та скороетріїв. Відтак великих ворожі сили принесли наші війська завернути на головні становища. Тому, що гді на було забрати гармати, знищено їх. На південний від Чернівців в неприятель дальше веде свою офензиву, головно в околиці долини Серету й Сучави, де наші війска вилерто. Села: Глібока, Камінка, Вовчинець і Гадікільва та місто Радівці в руках неприятеля. Проби по-вздерганих ворожого походу на північний захід від Радівців не зовелись.

Буковинський фронт: В напрямі Кімполюнга неприятель дальше посувався вперед. З приводу непевності кількох фронтів ми при неволі були подіти до них на схід. Неприятель перейшов Бистричу коло Брештені.

з 7. серпня.

Західний фронт: На південний захід від Бродів в околиці села Дуба і Жарки сильний неприятельський огонь артилерії. На південний від Грималова російські передні сторожі відперли неприятельські полегі сторожі. В околиці на захід від Збруча неприятельські війська підприяли сильний наступ. Над долинами Бітом Серету, а особливо над Сучавою неприятель дальше випирає наші в Іска. Обсада він села Ващівці, Сатульмаре, Бурде і Гліт.

Румунський фронт: В сторону Кімполюнга неприятель по боротьбі обсадив сільгуби на північ від станиці Ноліт. Над Бистрицею два полки одної з наших дивізій самовільно опустили свої становища і подалися в зад, що викликало відворот наших війск в тій околиці на кілька верств на схід.

Балтійське море: В дніах 4. і 5. с. м. неприятельські літаки поробили ряд наступів над побережем і над островами Ригського заливу. В останнім часі заважено значну відмінну діяльність.

Нове російське правителство: ство при роботі.

ПЕТРОГРАД, 7 серпня (ПТА). Нині відбулося перше ясіднє нового тимчасового правителства під проводом Керенського. В своїй промові Керенський заявив, що кабінет мусить посвятити всю увагу обороні нагоду і справі організації головною фінансовою й гospодарським життям. Апелював до членів правителства, щоби подвоїти зусилля в цій зважаючи на різкі полях. По нім говорив міністер за граничними справами Терещенко, виявляючи намір

ІВАНОВИ ФРАНКОВИ

Складки на монумент-портрет приймає Красний Союз Кредитовий у Львові, — число книжочки п'ядничної 4.000.

подорожи до головної кватери. Правительство ухвалило знести становище старшого прокуратора св. Синоду та утворити міністерство віроісповідань. Становище се одержить старший прокуратор св. Синоду Карташев.

Уряд народної оборони в Росії.

ПЕТРОГРАД (ПТА). Правительство задумує утворити окремий уряд як найвищу інстанцію у всіх справах народної оборони. Останній уступ промови президента міністрів з дня 4. с. м. встав натяк на той уряд. Тоді Керенський вказав на зможу скріплення відвідальності президента міністрів на полі найвищої державної адміністрації.

Міністер Терещенко в головній кватері.

ПЕТРОГРАД. (П. Т. А) Міністер заграницьких справ Терещенко виїхав до головної кватери. Того самого дня удався туди також румунський посол Діаманді.

Керенський проти анексії контрибуції.

БЕРНО. (Ткб.) "Berner Tagblatt" доносить зі Стокгольму: Керенський бажає собі, щоби конференція коаліції устінила воєнні цілі без анексії і без контрибуції. Та конференція для реаліїї воєнних цілей має відбутися в Лондоні в кінці серпня.

Реактивовані галицьких цивільних судів.

ВІДЕЛЬ, 8. серпня (Ткб). В дополненні звіту з засідання правничої комісії треба донести, що комісія одноголосно ухвалила внесене п. Штайгавза візванем правительства, щоби без проволоки реактивувало всі цивільні суди в округах: тернопільським, бережанським, чортківським і золочівським. Управитель міністерства справедливості Шавер приобіняв зараз видати відповідне заряджене й рівночасно заявив, що звернється до начальної команди армії з запитом, чи львівський краєвий суд можна перенести в Оломонці до Львова.

Міністерська рада.

ВІДЕЛЬ 8. серпня. (Ткб.) Нині відбула ся міністерська рада під проводом президента міністрів Зайдлера. Учасниками були всі члени кабінету.

Послухання у цісаря.

ВІДЕЛЬ 8. серпня. (Ткб.) Цісар приняв ніч на окремій послуханню міністра війни Ште-

лер Штайнер, міністра Гефера, управителя міністерства рільництва шефа секції Ертля та управителя спільнотного проживного уряду ген. майора Лянцева.

БЕРЛІН 8. серпня. (Б. Вольфа.) Канцлер Міхаеліс в товаристві секретаря стану уряду за- граничних справ Кільмана та підсекретаря стану Штума виїхав до великої головної кватери, куди удався також секретар стану Гельферіх.

Канцлер Міхаеліс в головній кватері.

БЕРЛІН 8. серпня. (Б. Вольфа.) Канцлер Міхаеліс в товаристві секретаря стану уряду за- граничних справ Кільмана та підсекретаря стану Штума виїхав до великої головної кватери, куди удався також секретар стану Гельферіх.

З Народного Комітету.

Комунінат секретаріату.

Дня 4. серпня 1917 відбулося під проводом голови д-ра Костя Левицького чергове засідання Народного Комітету з дневним порядком: 1) теперішнє політичне положення, 2) наша внутрішня організація, 3) біжучі спасти.

Першу точку реферував д-р Кость Левицький. Свій реферат розпочав від подій, які попередили отворене теперішньої сесії Ради Держави. Цісар Карло I, перед отворенням парламенту запросив до себе до Лаксембурга представників поодиноких парламентарів партій. На день 21. мая запросив представників Української Парламентарної Репрезентації послів: Романчука, д-ра Костя Левицького, д-ра Петрушевича, д-ра Евгена Левицького, Василько, Лукашевича і член палати панів гофрат д-р Горбачевський. Гр. Клям Мартініц заявив тоді, що Австрія не думає відстутити Росії Східну Галичину і Буковину; підчеркнув, що австрійський патріотизм українського наслення в Австрії стверджено в війні понад всякий сумнів і то у найвищих чинників, що в тім напрямі заслужилися дуже українські організації, що австрійське правительство заспокоїть оправдані домагання українського народу, вкінці, що уладнене правно державних відносин в Австрії слідує доперша по йайні. Се приято до відомості і з нашої сторони піднесено тоді в відповіді президентові міністрів справу поділу Галичини і утворення окремої української провінції в Австрії, як найважливішої для нас справи, до того в хвилі, коли Поляки бажали би прилучити Східну Галичину до польської держави. Гр. Клям Мартініц сказав на се, що так далеко іду чо реформи годі тепер перевести і що розвязка сего питання, як взагалі національного питання в Австрії, наступить аж по війні.

Дня 28. мая с. р. відбула ся конференція відпоручників Української Парламентарної Репрезентації і Союза українських парламентарів і земовів послів Буковини в тодішнім президентом міністрів гр. Клям Мартініцом. В конференції взяли участь послів: Романчука, д-ра Костя Левицького, д-ра Петрушевича, д-ра Евгена Левицького, Василько, Лукашевича і член палати панів гофрат д-р Горбачевський. Гр. Клям Мартініц заявив тоді, що Австрія не думає відстутити Росії Східну Галичину і Буковину; підчеркнув, що австрійський патріотизм українського наслення в Австрії стверджено в війні понад всякий сумнів і то у найвищих чинників, що в тім напрямі заслужилися дуже українські організації, що австрійське правительство заспокоїть оправдані домагання українського народу, вкінці, що уладнене правно державних відносин в Австрії слідує доперша по йайні. Се приято до відомості і з нашої сторони піднесено тоді в відповіді президентові міністрів справу поділу Галичини і утворення окремої української провінції в Австрії, як найважливішої для нас справи, до того в хвилі, коли Поляки бажали би прилучити Східну Галичину до польської держави. Гр. Клям Мартініц сказав на се, що так далеко іду чо реформи годі тепер перевести і що розвязка сего питання, як взагалі національного питання в Австрії, наступить аж по війні.

Опісля зреферував д-р Кость Левицький події і політичні заяви та правительственные проекти (головно справу регуляміну Палати послів), в теперішній сесії парламенту. Звернуло увагу в політичній салі се, що цісар перед виголошенем престольної промови не зложив присяги на конституцію, застерігаючи собі вложити присяги на пізніші. В політичних кругах вояснюють собі сей факт тим, що цісар не хоче бути особисто підзвітним теперішньою конституцією і що бажає перевести далі право державні реформи в Австрії, до переведення яких хоче жити на всякий случай свободні руки і совість. Теперішній регулямін нарад Палати послів вже дуже менші групи і робить обструкцію неможливою. Тим треба пояснити, що виступи Української Парламентарної Репрезентації не будуть не могли бути такі часті і різкі, як сего по воєнних терпіннях нашого народу сподівалася Українська суспільність в краю. В політичні заяви Українці станили в парламенті на тім, що домагалися як утворення в українських етнографічних земель Галичини і Буковини окремої Української провінції; Чехи і Поляки, а по частині і полуднів Славянини станили на тісні державної самостійності своїх областей, при чому Чехи і Поляки застерегли рішене сеї справи мирівської конференції. Проби Клям-Мартініса створити так аван-коаліційне правительство з всіх австрійських народів — не вдалися, як не вдається і його наслідникові д-рови Зайдлерови. Після певними уловами Українці згодилися би взяти участь в коаліційному правительству, але тільки тоді, коли би усунено цілком теперішнє беззглядне польське панування в Східній Галичині. Змагання правительства д-ра Зайдлера рішило національне питане в Австрії конституцією дорогою — за чим є і цісар — по всякий людській правдоподібності не вдасться і се питане буде тоді рішене дорогою откровення. Українське питане в Австрії набирає все вищу, як за корисного значення для нас в Австрії відзискане Східної Галичини і Буковини.

Перезходячи до наших внутрішніх справ, згадав д-р Кость Левицький про проект президента Романчука спільної одношколої організації всіх українських послів і членів Палати панів в Галичині і Буковині. Сей проект не уважався. Тоді д-р Кость Левицький і д-р Евген Левицький виступили з проектом утворення Союзу українських парламентарів груп в Галичині і Буковині. Сей проект є тепер предметом обмірковання. Переведено зміну організаційного статута Української Парламентарної Репрезентації в тім напрямі, що виеліміновано з неї членів Палати панів і бувших послів галицького сойму.

Над звітом розвинула ся ширша дискусія.

Секретар Народного Комітету д-р Стефан Баарн, обговорюючи політичну заяву Української Парламентарної Репрезентації, зложену на початку теперішньої сесії іменем Української Парламентарної Репрезентації д-ром Петрушевичем, до котрої опісля прилучилися буковинські українські послів — значує,

Нека

Бі муж, отай Максим? Адже він з тобою не пожив, а подав ся на Запороже.

А чого, спітктиб, подав ся? На легкий хліб: там бач, не треба ні орати, ні сіяти, а знай — лови рибу та варі юшку, що й го рілкою запий. А про те ні га ки, як там жінка дома горює! Чи варто ж плакати за таким ледащим, прости Господи! Яб на твоєму місці ударила лихом об землю та зараз же такі заміж пішла. Годі аже тобі самотою будувати! От настане незабаром святий піст, відпоминає свою нетягу, а після свят і на рушник стає. А тепер покинь і садку про Максима не смуткай моєй бесіди, бо я не ви те добрих людей вакликала, щоб гвою відроду поминати.

Тут усі в один голос:

— А так, так! Свята правда! Вже-ж, звісно не вік самотою жити. Живий про живе і гадає.

Один Василь Хвостик хотів був заступником за честь брата небіщика, що зкий, мовляв він ледащо й нетяга, але Дому не дали говорити, бо господар підніс чарку і став до його переливати. Василь не став перечитися і взяв чарку.

Дійшла чарка й до Ганки. Вона почала буда одмовлятися, але її присилували бути ви-тити одну й другу, а за третю вона вже й сама взяла. А потім почалися спів, хлопці привели музик, Ганка не счудася як і в танець пішла. Після вже з гостій виряджалася, та й спасибі кума Одарка Коваліса взялась провести, бо її двоюрідце було поруч із Ганчиним.

Ідуть вони з кумою, тихо розмавляючи. А місяць був саме в повні, то так було видно, хоч голки збиралася.

Тільки дійшли до ратуша, як чуточка — хтось у бандуру грає. Коваліха й каже:

— Се, певно, наші дяки від буймистра вертаються, бо він сьогодня хрестини спровокає. Там, либонь і війт був і пан полковник інша старшина; прохано й панотя протопопа, так він учора до Києва пішав.

І справді, то були соборні дяки зі школами. Ідуть і тихенько який кант наспівують та так же гарно, що не наслухався б. А молодий дяк Андрій у бандуру грає, ще й пританцовує, а струни під його пальцями здається, що словами заговорять. Уже такого бандуриста й на всю Полтаву нема, як Андрій з. І чудний же він який: худий, високий, незграбний, лице бліде, міс довгий, тільки очі гарні кари і блескучі і погляд такий добрий, як у малої дитини. Още поки тверезий, то такий ціхтий, несміливий та соромливий: чи зустріє чого, зніме шапку, низенько вклониться, оддасть на добрийдень та похнюпнєши дали чимчикус, немов тікає, на підсінку, то зразу стає тільки звичайно не лихим словом, а таке почве-верти, що проста людина й не второпас, тобто по вченому, чи що. От і тепер запримітиши молодиць, що з лицу криється попід тінами, він перекинув бандуру через плече, зваруки вгору й закликав:

— Але дивного видіння, його же зрюхнути очима!

КІНО-НОВОСТИ

ВІД 4. С. М.
ВІССВІТЛЮЕ

77 1-2

надії на парламентарне полагоджене нашого дому відмінної перestroю Австро-Угорщини на окремі національні територіальні провінції і супровінення в Австро-Угорщині і північні та середні Буковини, бо проти такої розв'язки уживають всіх сил Поляки, добаючи в тім кінець свого верховодства в східній Галичині. Проти того буде і німецький Національний Союз, що рад би сейчас вилучити Галичину від Австро-Угорщини і передати її Полякам. Задаче становище Чехів, що стремляться до здійснення свого державного права і сколку Чехії, Моравії, Шлезії і Словаччини в одну чеську державу, є інше від нашого. Інші австро-Угорські народи (Словенці, Сербо-Хорвати, Румуни і Італійці) є за слабі шанси їх голос був рішаючий. Октройоване нового право державного устрою в Австро-Угорщині — для нас криє небезпеку, що можуть нас зовсім віддати на поталу Полякам. Поділ міжнародних коронних країв на національні округи є тільки політикою, що не усуває поневолення слабших народів а в прямінені до східної Галичини здергав би в практиці неоправдане фактичними відносинами польське панування.

В справах організаційних заявляється за пожеланням до життя союза українських парламентарних груп з окремою репрезентацією і вищеважним органом на він. Вікінги ставить отсі революції:

I. Народний Комітет стоячи на засаді, що Австро-Угорщину належить перетворити на національно-територіальні автономні провінції, до-магається здійсненням своїх проблем щодо Українів в Австро-Угорщині ще в часі теперішньої війни;

II. Принимаючи до відповіді відомості заходи Укр. Парл. Репрезентанті що до утворення союза всіх українських послів австро-Угорського парламенту, Народний Комітет висловує бажання, що свою справу належить приспівати і небавом приступити до утворення такої організації.

III. Народний Комітет домагається, щоби Українська Парламентарна Репрезентантів осталася в постійних зв'язках з Народним Комітетом як найбільшою політичною організацією в краю.

Всі три резолюції прийнято одноголосно. Др Стефан Федак порушив потребу на-шої політичної організації в краю, бо з хвилею освободження цілої східної Галичини, центр по літній роботі і організації треба перенести з Відня до Львова. Порушує також справу "На-родного Дому" і "общества ім. Миз. Качков- ского", висловуючи бажання, щоби ці інституції перевішили чим скоріше в українські руки.

Др Василь Щурат обговорює обсаду учительських посад в середніх школах і до-магається припинення її Укр. Парл. Репрезен- тацією.

З причини увільнення Поділля і Покуття з ро- сійського наїзду рішено видати відзову в спра- вах організаційних.

Конференція українських полі- тиків з гр. Черніном.

Відень, 7. серпня 1917.

Нині відбулися українські політики зустріч конференцію з гр. Черніном, на якій предло-

архітектор кінематографічної студії

КАРТУЗИ

жили Йому свої національні домагання, особливо щодо української урядової мови і адміністрації. Під час конференції міністер-загорянських справ в довшій дискусії інформувався про погляди і бажання Українців.

Французькі соціалісти проти правителів.

Відень, 8-го серпня 1917.

"Humanité" доносить: Французька соціалістична партія палати послів заявляє, що в дні 5 серпня виступає з правителів більшості.

Японія в'оружується горячково.

"Oesterreich. Morgenzeitung" доносить на підставі американських інформацій, що Японія держить під оружем півторетя мільйона зовсім зао-смотренного в поживу і муніцію війска. Для транспортувания війск приготовлено тисячі зе-лізничних возів.

НОВИНКИ.

Львів, 8 серпня 1917.

— Вісти з освобождених областей східної Галичини. Нині явився в нашій редакції стрілець, що перед роком попав в російський полон і перебував опісля весь час в Підгайцях, де вчителював в місцевій українській школі. Про від-носини в посліднім році на Поділлю, головно про школництво розказує таке: Населеню живе ся добре. Средств поживи було всюди подо-статком. Репресії зі сторони влади не було ніяких. Ще під царським правлінням розпочалася національна організація галицьких Українців, в чим мали вони велику поміч з Києва. Осередком організації був Тернопіль. З Польщі на Поділлю не було тоді нічого смідю. Ніхто з давнішіх польських співробітників, що так го-лосно горляли про польські "kresy", не мав відваги підносити голос за польськими привіле-ями, признаючи, що Поділля не польський але український край. Латинники селяни ішли з дебільшою з греко-католиками і під національним зглядом чули ся за одно з ними. З ентузіазму революції відносини були ще красні, український синьо жовтій прапор замаяв всюди. Місцева адміністрація опинила ся майже всюди українськими руках. Пануючим елементом ста-ли виключно Українці Польська мова в урядах по громадах зникла зовсім, роблячи місце українській. Шкільництво мало тільки український характер. Від року основуваною всюди українські народні школи не тільки по селах, але і по містах пр. Підгайці, Бучач, Монастириска, Миколаївці, Копичинці і т. д., де вчили тільки по українські, а польської і російської мови не вчили зовсім. Українські школи за Поділлю (по громадах і менших містах) організував "Союзъ городъ", який оплачував учителів зачічано по 75 рублів у місяць. Крім сего сей союз давав дітвірі шкільні прибори, а бідніший і харч. Шкільний комітет сего союза мав осідок в Миколаївці коло Тернополя і він занимався народним шкільництвом на Поділлю, Покуттю і Буковині.

Польща бундючно підносить знов голову на українській землі. Потреба безповоротно організації з нашої сторони і негайні помочі від українських послів.

— Вартає "żywioł polski na rdzeniu polską ziemię!" Кореспондент "Kurjer-a lwowskiego" з Тернополя в своїй дописі про відносини в місті перед уступленням відтінка російських війск пише між іншим: "В цілі переведена загальна, рівна, безпосередній і тайного голосування до громадської ради, покликано до спів-праці по трьох представниками людності польської, жидівської і української. На засіданнях, відбуваючихся тими представниками, Поляки знайшли ся в труднім положенні, бо були вони попередні тільки одним з Жидів, коли два інші станили по протилежній стороні і в двох Українцями осягнули більшість. В той спосіб метода соністичної роботи і горяче бажання засаджувати "одинін дерево" на нашій корінно польській (!) землі спряглися в безмежними претенсіями Українців, давніше відсуваними "мазепинців", а від хвилі нової системи попіраних зі шкодою "ольського інтересу. Однак стратегічний видноки", затемне-

драма в часі французької ре-волюції, у нас незнана. Авторство фільма після письменника бар. Йосифа ЕОТВОСА.

ний на лінії Зборів Задіві поклав край тій со-ністичної українській роботі". Найбільше люді автор долисі від Українців, про яких каже, що "они в марці піднесли голову і як все дотепер, звернулися проти польської людності, старючись при помочі правителів, попираючи енергічно пупілів губернатора Дорошенка, захистити становищем польської людності. Тернопільський край разом з Тернополем був на найкрасішій дорозі до повального нищіння поль-ського життя".

— Відома від д-ра В. Охримовича. Вп. п. мец. д-р Михайло Волошин зволив передати нам до редакційного ужитку отсюди картку, одержану від д-ра Володимира Охримовича: "Всв. і Доброго! Пане Мешен, і Теварішу! Дякую дуже за карточку з 29. Х. і за добре вісті. Тут зима дуже довга, від жовтня до мая, але за те су-зь, ясна і гарна. Я в скорім часі переселяюся в сусіднє село Чадобець, де є пошта в місци і да живе дір. Заяківський, там я вже не буду так одинокий. На скорій поворот не маю на-дій, хоч уже американський амбасадор запитував мене про стан моого здоров'я. Я поки-шо ще три-маю ся. Здоровлю сердечно Вас і всіх знакомих." — В. Охримович.

— Для населення на відбитій території. Нам пишуть: Слідом за побідними військами кинулися на Поділі кулочки, щоби робити інтереси перед нашого населення та виманити від них ще ті скupi засоби поживи, які нашему населеню ще остали. По іх примірі пішло й місто Беліц, яке вислато свою комісію до Тернополя для закупу поживи. Красне Тов господарське "Сільський Господар" у Львові запротестувало проти такого використування нашого населення телеграфно у міністра для проживлення наслення Ге-фера, намісника гр. Гуйна та президента госпо-дарського уряду гр. Ламезана ською телегра-мою: По донесенням часопису вислато місто Беліц на Шлеску комісію зі 160.000 К до Тер-нополя і інших місцевостей східної Галичини для закупу средств поживи в сій області, що зовсім знищена війною. Просимо в інтересі та-мошного голодом загроженого населення негайні спричинити застонує се та інших подібні акції. — Телеграма була висланна о. с. м., а на неї наспіла 8. с. м. така відповідь від намісника: Вже перед кількома днями видано потрібні заряджені для здіржання вивозу зі землі Галичини. — Так само інтервенцію вчера президія "Сільського Господаря" телеграфно у міністра для проживлення населення в сіріві знесе-ня звісного нашим чиганам заряджені військових властів в 19 громадах рогатинського повіту, щоби не звонити збіжі в поля до власних столі, зде задержати його до часу, коли буде за-ряджені примусова зірна молотьба. Тому, що таке заряджене видано перед 8 тижнями від гля-ду на близькість фронту, являється єдино тепер вже безпредметовим і тому можна мати надію, що інтервенція віднесе усіх.

— З Бучача пишуть нам: Після упливу каден-ції для давніх громадської Ради в Бучачі ро-сіські власті зарядили були вибір нового бур-мистра, який переведено по всім приписам до-тичних австро-Угорських законів. Бурмистром вибрано після нетралівавших виборів Українця п. Рогозинського, який правив містом через весь час на загальне вдоволене мешканців всіх трьох народностей: української, польської і жидів-ської. Адміністрація міста була взирета; одні з доказів на те є обставина, що коли за прав-лінія давніх бурмістрів перед заняттям Бучача Росіянами, міські бюджети все замикалися великими дефіцитами, то бурмистр Рогозинський має тепер в громадській касі кільканадцять тисяч кор. ощадності. З приходом австро-Угорських війск до Бучача зголосилися в п. Рогозинського давні заступники бурмистра, один Поляк, другий Жид, які урядували перед заняттям міста Росіянами, і захадили від него передачі управи громадської в їх руки. На їх домагання відповів ім. бурмистр п. Рогозинський, що каденції давні громадської ради вже скінчилася, тим самим вони втратили свої уряди, що він вибра-ний по всім приписам австро-Угорських законів, тому урядовання ні одному в них не віддасть, хіба що усуне його державна влада. Цікаво як рішиться ту справу ц. к. староство, зглядно на-нанісництво.

— Що в справі концерту в честь Івана Франка у Відні нам пишуть: Не для зайвої полеміки, а в інтересі правди констатую, що о. д-р І. За-стистрець таки заборонив семінаристам брати участь в концерті для ранніх жовнірів в честь Івана Франка, до чого він зрештою до певної міри призначається сам, визнаючи, що він тільки "радив" відложити концерт на візняшіше. Хто

